

dette Forslag ikke blot til det høje Tings Velvillie, men jeg anmoder ogsaa om, at det maa nyde ekstraordinær hurtig Fremme her i Tinget.

Bramsen: I den Betænkning, der blev afgiven af dette høje Ting i November forrige Aar, da Den sjællandske Bondestands Sparekasses Moratorium første Gang var til Behandling, udtalte ogsaa min Gruppe vor store Betænelighed ved en saadan Forandring i den gældende Lovgivning, og vi tilføjede, at Forudsætningen for den Indrømmelse, der blev gjort, var den, at det skulde lykkes i væsentlig kortere Tid end den, som Loven skulde gælde for, at komme til en Ordning af Sparekassens Forhold. Der blev tilføjet en indstændig Opfordring og Forventning om, at Sparekassen nu vilde benytte den givne Tid til kraftige Forholdsregler for at kunne bringe sig under saadanne Forhold, at den ikke efter Loven skulde gaa konkurs. Dette Haab er jo i høj Grad blevet skuffet. Thi nu er den fulde Tid medgaaet, der er ikke sket noget som helst afgørende i den forløbne Tid, og nu foreligger der for os, som den højtærede Minister nylig forklarede, et Forslag om Forlængelse af Fristen. Grunden er den af ham angivne, som ogsaa findes nævnt i Lovforslagets Motiver, at det af Regeringen i Begyndelsen af denne Maaned i Folketinget indbragte Forslag om Sparekassens Rekonstruktion ikke er blevet færdigt i Folketinget. Det drejer sig nu ikke om Dage, men om Timer, indtil den første Lov udløber. Det Forslag, som foreligger i det andet Ting, gaar ud paa, at Statskassen under visse Betingelser og Forudsætninger tilskyder 4 Mill. Kr. af det samlede Underskud, som Den sjællandske Bondestands Sparekasses Regnskab udviser, 14,700,000 Kr., medens 9 Mill. Kr., svarende til $\frac{1}{4}$ af det hele Tilgodehavende, afskrives paa Sparernes Tilgodehavende. Derhos skulle 5 københavnske Banker under Statsgaranti laane Kassen 5 Mill. Kr. til 3 pCt. Rente, hvilket i Løbet af 10 Aar antages at ville give Sparekassen en Rentefordel af 60,000 Kr. aarlig, altsaa i Løbet af 10 Aar 600,000 Kr. — Landstinget er nu kommet uforskyldt, om jeg maa udtrykke mig saaledes, til at staa i en ejendommelig og vanskelig Stilling. Ganske vist har Landstinget ikke som Folketinget i en Dagsorden udtalt sig for, at det var dette høje Tings Ønske og Villie at mildne de ved de store Besvigelser indenfor Sparekassen fremkaldte Ulemper. Endnu mindre har dette høje Ting udtalt

sig for, at man ønskede en Genrejsning eller Rekonstruktion af Sparekassen. Tværtimod udtalte den Gruppe, som jeg tilhører, gennem mig, at det forekom os bedre, at den sjællandske Bondestand oprettede en ny Kasse under et nyt Navn i Stedet for at opretholde den gammeldags og dybt kompromitterede Sparekasse, hvis gamle Afdeling, hvis Lovforslaget bliver vedtaget, som Regeringen har forelagt det, ikke en Gang kan siges at blive solvent ved de Forholdsregler, jeg her har skildret. Naar Underskuddet er 14,700,000 Kr., og Statstilskuddet og Nedskrivningen tilsammen kun andrage 13 Mill. Kr., saa mangler der 1,700,000 Kr. Man haaber ifølge Lovforslagets Anmærkninger at kunne faa 2,200,000 Kr. ind fra Garanterne og Smør-Eksportforeningen, men det er altsaa udestaaende Fordringer, hvis Indgang ikke en Gang er en Betingelse for Loven, de staa ikke opførte i Loven. Og der er desuden paaregnet et yderligere Tab af 700,000 Kr. som Følge af den Indskyderne tilkommende Modregningsret. Selv om man altsaa siger, at disse 1,200,000 Kr., der ere paaregnede fra Garanterne, og den ene Million fra Smør-Eksportforeningen gaa ind — det er tilsammen 2,200,000 Kr. — vil der, naar vi derfra trække de 700,000 Kr., som Modregningstab vil udgøre, kun fremkomme et Beløb paa 1,500,000 Kr., og det vil ikke kunne dække de manglende 1,700,000 Kr., saa at den rekonstruerede Sparekasse vil begynde med en Gæld paa 200,000 Kr., og dette Beløb svarer til den indbetalte Del af det Garantibeløb, som det er forudsat i Lovforslaget skulde tilvejebringes. Det forekommer mig ganske vist, at det vilde være langt bedre, om vor Sparekasselovgivning skete Fyldest ved denne Lejlighed, og Sparekassen blev stillet under Kommissariebehandling. Derved vilde ogsaa de Sparere, hvis Tab man ønsker at mildne, kunne faa deres i Behold værende Indskud udbetale, efterhaanden som Pengene blev disponible gennem Realisation eller Overførelse til andre Institutioner af de Aktiver, som Sparekassen er i Besiddelse af. Nu have de i 7 Maaneder været ganske afskaarne fra at faa nogen som helst Udbetaling, og de kunne ikke forudse nogen sikker Termin som den, paa hvilken de kunne faa de af dem indsatte Midler udtagne af Sparekassen, hvilket er ganske stik imod Sparekasselovens Regler.

Naar Realiteten foreligger jo ikke i Dag. Vi vide ikke, hvorledes det Lovforslag vil komme til at se ud, som det høje Folketing vil sende herop angaaende